

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XV бр. 33 (1180)

Търново, вторник, 17 март 1959 г.

Цена 20 ст.

КЪМ ЕДНА ГОДИШНИНА

ДОГОВОР НА РАЗЦВЕТА И МИРА

В доклада си пред Народно-то събрание преди няколко дни другарят Тодор Живков подчерта: „Изводът от досегашното развитие на нашата страна е само един. Винаги и непоколебимо по пътя на Великия октомври, винаги и при всички условия рамо до рамо със Съветския съюз и другите социалистически страни, никакво отклонение от този единствено правилен път!“

Утре се навършват единадесет години от подписването на Договора за дружба сътрудничество и взаимна помощ между Съветския съюз и България. Изминалите единадесет години са години на бурен подем на икономиката и културата на Родната ни. Те потвърждават правилността на нашия път. Този подем без огромната и всеотдайната безкористна помощ на големия брат — Съветския съюз би бил немислим. Та в кое голямо или малко дело на социалистическото строителство у нас не съзираме топлата братска ръка, далновидната бистра мисъл на съветския човек? Та в кое българско съзвездие не тупи пулсът на братската обща и благодарност към съветските хора, към Съветския съюз, към великата Комунистическа партия, създадена от Ленин?

И сега, когато нашият народ с ускорени темпове върви по пътя на комунизма, ярко очертан във величествената програма, изработена от Българската комунистическа партия, обединена от трудещите се и приета от Народното събрание, той чувства прилив от сили и ентусиазъм, въодушевен от грандиозните планове и дела на съветските хора след XXI конгрес на КПСС. Защото няма никакво съмнение, че седемгодишният план на Съветския съюз, утвърден от XXI конгрес на КПСС, ще допринесе за по-нататъшно укрепване, задълбочаване и разширяване на взаимните връзки между социалистическите страни, за по-нататъшното животворно въздействие на българо-съветската дружба.

Построяването и обзавеждането на новите гиганти в близ-

ките години: металургичния комбинат в Кремиковци, новия азотно-торов завод, нефтопреработвателния завод, разширението на топлоелектрическите централи, на химическите заводи и много други предприятия е невъзможно без братската помощ на Съветския съюз и взаимното сътрудничество с другите социалистически страни.

Подписаният преди единадесет години Договор премахва всякакви формални пречки по пътя на фактически действащата българо-съветска дружба, чиито корени произлизат вековете, а тя грее и осветлява верния дум към комунизма. За разлика от поробващите договори, подписвани от империалистите и предателските клики в зависимите страни, които скочават инициативата на продадените народи и овековечават робството, глада и нищетата, Договорът между Съветския съюз и България и другите договори между социалистическите страни проправят път на инициативата на народите, улесняват успеха на творческите им усилия, освобождават ги от всякакви гнет и им осигуряват мирен градеж и всеотдаен разцвет в дружба и приятелство. Договорът между Съветския съюз и България е договор на дружбата, братството, разцвета и мира.

Годишнината от подписването на Договора трудещите се от Търновския окръг отбелязват с нови трудови дела в изпълнение на всенародната повеля: „Петилетката — в скрътени срокове!“ Те я отбелязват и в напрегатна подготовка за изборите за народни съвети, народни съдили и съдебни заседатели, които ще се проведат на 5 април. Във всеки свой успех те виждат благотворното въздействие на великата дружба, а в благославната изборна победа на Отечествения фронт — израз на своята безгранична благодарност към Българската комунистическа партия, която неуклонно води Родната към всеотдаен възход и сиято пазни великата българо-съветска дружба.

В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Изключително творческа и ползотворна сесия

В сесията завърши своята работа третата редовна сесия на Народното събрание. Работата на тази сесия беше следена с изключително голям интерес от всички трудещи се в нашата страна.

Основен въпрос в дневния ред на третата сесия на Народното събрание беше обсъждането на доклада на др. Тодор Живков за ускоряване развитието на народното стопанство, за подобряване материалното и културното положение на народа и за преустройство на държавното и стопанското ръководство, както и законопроектът по този въпрос.

Близко два месеца трудещите се от нашата страна на многобройни събрания, блокови конференции и други събирания, чрез печата и радното изказаха своето дълбоко удовлетворение и горещо одобрение на тезисите на доклада на др. Тодор Живков, на мероприятията, които се бележат в тях, за грандиозната програма, която те чертаят. Заедно с многобройните предложения работниците, селяните, учениците — всички трудещи се изразиха своята готовност да работят, под ръководството на Българската комунистическа партия, за осъществяване на това велико дело. В разискванията по доклада народните представители разказаха за всенародния подем, породен от историческите решения на Октомврийския, Ноемврийския и Януарския пленуми на Централния комитет, повсеместното одобрение на тезисите и работата за изпълнение на лозунга — „Петилетката — в скрътени срокове!“

Неотдавна в с. Варбовка се завърна в отпуската от Съветския съюз бригадирът Асен Гочев. Със себе си той доведе и невята — комсомолката Людмила Андреевна.

На снимката: Людмила с младите кооператорки Горка Гочева и Боржика Точева.

Снимка: Иаш

ИЗБОРИТЕ НАБЛИЖАВАТ!

Все по-често сега в агитпункта на с. Долна Оряховица идват хора, които се интересуват от различни въпроси. На тяхно разположение са всички централни и окръжни вестници, различни брошури и списания.

Откриха предизборната кампания В СВИЦОВ

В салона на градското читалище в Свищов се състоя масово посетено общоградско предизборно събрание. Пред избирателите секретарят на Окръжния комитет на Партията др. Д. Тужаров изнесе доклад за международното положение и предстоящите задачи.

След като изтъкна световно-историческото значение на XXI конгрес на КПСС за запазването на мира, докладчикът отдели особено внимание на въпросите за бъдещото развитие на града. Той съобщи радостната вест, че за гр. Свищов ще бъдат отпуснати близо 15,000,000 лева капиталовложения, които ще се вложат за направата на вибрирещия завод, за разширяване на ДКК „Република“, за направата на шосета, водоснабдяването и канализацията на града и др.

Другарят Тужаров обърна внимание на Градския народен съвет да използва перспективите, които имат държавните земеделски стопанства за развитието на лозарството около града. „Някога около Свищов е имало 26,000 декара лозя. Сега трябва да ги направим 30,000 декара и още 5,000 декара овощни градини.“

По доклада станаха изказвания, в които гражданите одобряват политиката на Партията и Правителството за съкращаване на административно-управленския персонал и за разкриване на резервите в промишлеността и селското стопанство.

Ив. Кулински

16 ДНИ НАПРЕД

Вчера от промкомбината в Елена получихме телеграма, в която се казва: „Б чест на изборите, колективът при предприятелното в стремежа си да осъществи решението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за изпълнение на петилетката в скрътени срокове, изпълни производствения си план за първото тримесечие на 15 март 105.1 на сто.“

директор: Войков

Предизборно събрание в Г. Оряховица

В петък в Г. Оряховица бе организирано общоградско предизборно събрание. Доклад изнесе членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. Димитър Стойков — народен представител.

В своя доклад др. Стойков посочи съвременното международно положение и изтъкна, че изборите за народни съвети ще се проведат в историческа обстановка — след XXI конгрес на КПСС и важните решения, които взема Народно-то събрание след доклада на др. Тодор Живков. Под знамето на българо-съветската дружба и укрепването на мира, изборите ще се превърнат в ярка манифестация на единството на българския народ, сплотен около Българската комунистическа партия.

Другарят Стойков разказа за тежкото положение на трудещите се в капиталистическите и колониалните страни и за национално-освободителната борба, която все повече се разгаря.

Ораторът подробно се спира на XXI конгрес и на неговите исторически решения. Той разказа и за успехите, постигнати в нашия окръг и задачите, които стоят за изпълнение през Третата петилетка.

Накрая др. Стойков призова избирателите да гласуват за кандидатите на Отечествения фронт.

Събрането прие телеграма до ЦК на БКП и завърши с концерт, изпълнен от хора на транспортните работници и вокалният състав на самодейния колектив при Държавни захарни заводи.

Ив. Джилов

В ПАВЛИКЕНИ

По инициатива на Градския комитет на БКП, Градския комитет на Отечествения фронт и Градския народен съвет в Павликени бе организирано голямо общоградско предизборно събрание.

Обстоен доклад за международното и вътрешното положение на държавното и стопанското ръководство, който ще се вложат за направата на вибрирещия завод, за разширяване на ДКК „Република“, за направата на шосета, водоснабдяването и канализацията на града и др.

Другарят Тужаров обърна внимание на Градския народен съвет да използва перспективите, които имат държавните земеделски стопанства за развитието на лозарството около града. „Някога около Свищов е имало 26,000 декара лозя. Сега трябва да ги направим 30,000 декара и още 5,000 декара овощни градини.“

По доклада станаха изказвания, в които гражданите одобряват политиката на Партията и Правителството за съкращаване на административно-управленския персонал и за разкриване на резервите в промишлеността и селското стопанство.

Ив. Кулински

УРОЦИ
НА ИСТОРИЯТА

Преди 20 години, на 15 март 1939 г. в окаяната в резултат на мюнхенското предателство на англо-френските империалисти Чехословашка република, нахлуха нацистки дивизии и окупираха страната. Едните чифлици и фабрики — тези вековни експлоататори и врагове на чехословашките трудещи се, — приветстваха идването на „немския порядък“ на Хитлер.

С победата на хитлеристкия фашизъм се създаде в Средна Европа огнище на война. Самостоятелността на Чехословашка република беше дадена, Народът и бе решен да воюва. Мобилизацията на армията се проведе със светкавична бързина. Тя имаше 40 дивизии ентусиазирани, добре обучени и отлично въоръжени войници.

Нашията Германия имаше в готовност само 24 дивизии. Хитлеровият трети райх, въпреки всички хвалби и заплашвания, не беше толкова силен, че да победи.

Единствен Съветският съюз остана верен на поетите задължения към Чехословашкия. През най-критичните септемврийски дни на 1938 г. той предлагаше помощ, която пражкото предателско правителство на Бенеш отхвърля, като предпоче да бъде потъпкана страната от чужд поробител. Съветският съюз на 18 март 1939 г. остро протестира пред хитлеристка Германия, решително осъди окупацията

Трудов ентусиазъм на село

Не се е съмняло още, а в дворовете се чуват глъчки. — Хайде, след половин час да сме на блока! — подвиква на хората си зеноводката кака Слава.

— Тръгвам, каже Слава, да нагласа малко за пилетата и идвам. — отговаря една кооператорка от звеното й.

Не минават минути и по шосето се чува тракането на каруците. Всички се отправят към кооперативните блокове.

Мошен трудов ентусиазъм е обхванал трудещите се от обединеното ТКЗС „Октомврийска победа“ в с. Поликраище. Ежедневно излизат над 2,500 кооператори и кооператорки.

До сега те са събрали 2,424 тона горска почва, от която в Поликраище 2,000 т. За парниците е изкопана 15,736 кв. м. площ. Добри грижи се полагат и за заздравяване на есенниците. До сега са заздравявали над 6,200 декара. Пета бригада е валирала 55,7 на сто от есенните посеви.

Подхранени са 24,500 декара есенници. Започна сентбата и на захарното цвекло. До сега са засети над 1,100 декара.

В зеленчуковата градина се пикират доматите, правят се то-рови саксийки и др. Напредни-ше ви бъдат усиленията да спрете и заприказвате бригадирите на градините в село Поликраище другаря Никола Ганчев.

— Бързам, остави ме! Отивам, че днес пикираме домати. Трябва да бъде между хората.

После засмяно ще подхвърли: — Петилетката изпълняваме, хей! Трябва да бъдем първи!

Добра е подготовката за разсадното производство на памука. Най-добри грижи полагат кооператорите от пета и седма бригада.

В чест на изборите те са решили през този месец да дадат максимум трудови дни.

Т. Иванчев, дописник

Предизборни успехи

Съревноването за признание изпълнение на плана за търговската скорост между превозните бригади от товарния наряд при гара Горна Оряховица все повече се засилва.

На 16 март влаковата бригада с началник вл. Мавродиев, инспиратори Ст. Георгиев, Е. Копаранов и Г. Куков с дейна-

По кооперативните ПОЛЯ

През дните на ударния месец трудовото напрежение в обединеното кооперативно стопанство в село Долна Оряховица е достигнало най-високата си точка. Само от първа тракторно-полевна бригада всеки ден на работа в полето излизат над 160 кооператори. Подхранени са вече с варово-амониева селитра 8,000 декара есенни култури, засети са ранните пролетни култури — фий, овес, слънчоглед, лук и се се захарното цвекло.

Ив. Тодоров, дописник

Кооператорите от с. Самоводене започнаха засаждането на чешна и лука. Особено усърдно работи звеното на Маринка Филкова, което вече засади 7 декара с чешна и 8 декара с лук.

Самоводчани наториха с изкуствени торове над 6,300 декара есенници, а механизаторите валираха 2,400 декара посеви, където имаше опасност от изтегляне на растенията.

К. Узунова

Заедно с грижите за есенните посеви кооператорите от с. Дъсково се подготвят и за производството на памуков разсад. Предварително изкопаните парници сега зареждат с пресен оборски тор, който ще послужи за биотопливо.

Ив. Чакалов, дописник

По подготовката за отливане на „Възрадни клапани“ за водопроводи, предназначени за Китайската народна република, работят левите Марин М. Байчев (вляво), добър физкультурник, изпълнил нормите си 260 на сто и Стефан Карлов — 221 на сто от фирмата „Киро Конаров“ в Г. Оряховица.

Снимка М. Николов

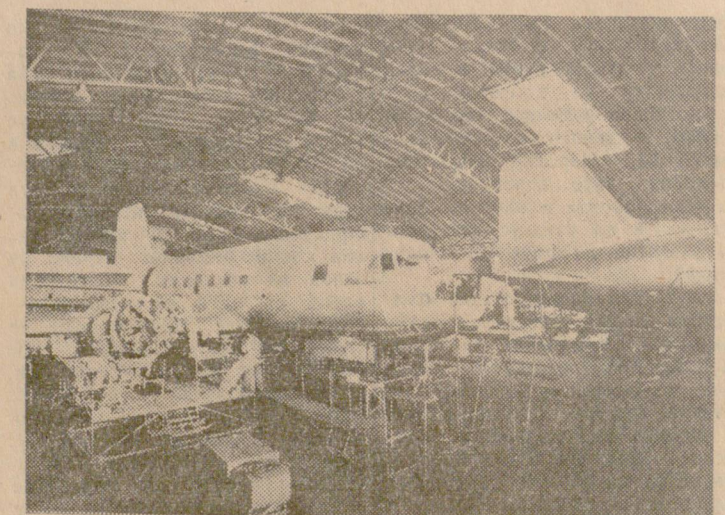
КУПУВАТ СИ ЛЕКИ КОЛИ

Все по-заможен става животът на кооператорите от село Дъсково. Непрекъснато се увеличават културните им придобивки. Трудът, вложен в кооперативното стопанство, се заплаща добре. Високи успехи се постигнаха и през 1958 година. С получените пари всички купуват гардероби, легла, радиоапарати, мотоциклети и други домашни потреби.

За благоденствието на кооператорите говори фактът, че някои от тях започнаха да купуват леки моторни коли като „Волга“ и „Москвич“. Такива коли си купиха Димитър Ст. Главанов, Кръстьо Панафотов, Цаню Драганов и други.

Ив. Тр. Чакалов, дописник

20 ГОДИНИ ОТ ХИТЛЕРИСТКАТА ОКУПАЦИЯ НА ЧЕХОСЛОВАКИЯ

С най-голяма точност и умение работниците и техниците от завода „Георги Димитров“ в Летяни край Прага произвеждат пилотически самолет „ИЛ-14“.

На снимката: Монтажният корпус, където се монтират самолетите.

като грубо злодеяние и не признава включването на чехословашките земи в състава на третия райх.

Единствена възможност да се спаси независимостта на Чехословашка република беше да се сплотят всички демократични сили в страната в единен национален фронт, който здраво да се опира на Съветския съюз. Този изход се сочеше от комунистите. По вина на социалдемократическото и народносоциалистичес-

кото ръководство националният фронт не бе създаден.

Катастрофата на 15 март 1939 г. не само не спаси мира, както лицемерно заявяваха влиятелните и вътрешните монархисти, а обратно — рязко увеличи военния и икономическия потенциал на Германия и ускори избухването на Втората световна война.

Чехословашкият народ под ръководството на Чехословаш-

ката комунистическа партия при крайно трудни условия започна народноосвободителна борба срещу германските фашисти. Най-добрите 200,000 синове и дъщери на чехословашкия народ станаха жертва на фашисткия терор. На 9 май 1945 г. с освобождаването на Прага Съветската армия завърши освобождаването на Чехословашкия. Властта премина в ръцете на народа. Чехословашкия стана народнодемократична република и се нареди в социалистическия лагер начело с великия Съветски съюз.

Мрачното минало от преди 20 години си припомянаме, защото е необходимо да почерпим поука от историята. Днес на запад от чехословашката граница в казармите постъпват войниците на Аденауерви бундесвер. Командуват ги хитлеристки офицери, на чито куртки блестят железни кръстове, получени за зверствата и в Чехословашкия. Там от площадки са насочени към изток американски ракети.

Чехословашкият народ не може да гледа равнодушно как милитаризмът и реваншизмът в Западна Германия отново надига глава. Затова чехословашкият народ от сърце подкрепя предложенията на Съветския съюз за мирно разрешаване на германския въпрос и отстраняване от огнището на военна опасност в Средна Европа.

ДА ЦЪФТИ И КРЕПНЕ ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ!

Символи на дружбата

са засяти в сандъчето. Когато разсадят, биде то и го засалят в лехата на дружбата, че цъфнат пестри цветове с усмивките на искрената пионерска дружба. Тия символи на дружбата в китлия Балкан ще греят и топят душата на малки и възрастни, ще разпалват любовта към съветските хора и Съветския съюз.

При посещението на колхоза „Мичурин“ в Джанкойски район стана дума за развитието на животновъдството. Повдигна се и въпросът, кога е най-изгодно да се купуват крави. Секретарят на Областния комитет на КПУ Борис Николаевич Гулчак каза:

— Ако си умен председател, крава купи през пролетта. През есента ще ти излезе без пари. — И теленце ще ти донесе, — допълни духовито „най-старият“ агроном на колхоза Степан Матвеевич Павленко.

И сега, когато разглеждам стотиците снимки, от пребиваването на делегацията в Крим, погледът ми се застоява върху снимката на Степан Матвеевич и жена му Полина Василевна. Спомням си остроумното на селския моряк от Черноморския флот, сега агроном на колхоза, сърдечността, с която той и другарката му ни посрещнаха у тях на обед, шеговитите песни и мелодичния бабаляката му, младежката му игра с първия секретар на райкома Иван Куц вечерта в Джанкой. Кой може да заличи тези спомени?

А рядко има човек в България, който да няма лични впечатления от съветските хора, от непосредственото общуване с тях. Дом без скъпани в семейните хранилища символи на дружбата (снимки, писма, значки, книги или други предмети) няма в нашата Родина.

ката на Степан Матвеевич и жена му Полина Василевна. Спомням си остроумното на селския моряк от Черноморския флот, сега агроном на колхоза, сърдечността, с която той и другарката му ни посрещнаха у тях на обед, шеговитите песни и мелодичния бабаляката му, младежката му игра с първия секретар на райкома Иван Куц вечерта в Джанкой. Кой може да заличи тези спомени?

НА МАЛАХОВ КУРГАН, — герой Севастопол, има алея „Дружба на народите“. От двете страни от различни делегации са засадени дървчета. Тия дървчета ще израснат, ще сплетат клоно и шумола на листата им ще напомня за дружбата между народите, за тяхната обща борба за мир и щастие. Сред тях расте и дървче, което напомня, че в семейството на народите е и нашият български народ. Пред това дървче има табелка:

„ПЛАТАН“
Посадил го е Първият секретар на Коммунистическата партия, на България

друзарят
ТОДОР ЖИВКОВ
на 27 август 1958 г.

Ше минат години. Хората ще заживеят по-щастливо. Угрозата от война ще отмине. За нея ще напомнят такива светлини като Малахов курган, на който с кръвта си съветските хора са отстоявали мира и свободата, щастното за целия свят. Тогава по засенчената алея „Дружба на народите“ ще минават още повече хора от различни народности. Ще се спират пред табелите на дърветата. Ще спират пред българското дърво. И всеки ще си спомня за България, за нейната славна Коммунистическа партия, за нейния трудолюбив народ, за героичния син Георги Димитров. Но дървото няма да остане символ само на дружбата между народите въобще, но и на оная велика кръвна братска българо-съветска дружба.

На читателите вече е известно, че когато през септември 1958 г. делегация от Търновски окръг посети Крим, в с. Уютное Евпаторийски район, пионерите и връчката пакет семена до пионерката Недка Димова от с. Вълчевици, за лехата на дружбата в училището. Семената вече

РОЖБА НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

Неотдавна в системата на жп транспорт се включи ново крупно предприятие — жп гара Г. Оряховица — разпределителна. Снабдена със съвършена техника, тя стана най-модерната разпределителна гара на Балканския полуостров. Малко от европейските гари я надминават в техническо отношение. За нея напълно важат думите на др. Т. Живков в приветствието му до XXI конгрес на КПСС: „... без помощта и несравнимия по своето богатство световно исторически опит на Съветския съюз е немислимо не само изпълнението на грандиозната за нашата страна задача, която сме си поставили, но и каквото и да било строителство на социализма.“

Текст и снимки:
Христо КОНСУЛОВ

Блага ДИМИТРОВА

В САМОЛЕТА

Моторът пори запяхтя простора.
По скорост! Скоро към Москва!
Но как ще заглуши моторът наречите последните слова?
Те още във ушите ми звучат: „Колхозите да вишиш, чу ли? И домовете детски как строят! И чудните градини на Мичурин!“
А долу люшнати летят полята
И шушнат шушнат в моите уши:
„Иди и виж как там растат житата.
Иди и виж и после ни кажи!“
И кървоглави дървеса отдолу се втурват, сякаш с мен да полетят.
Но дърпа ги земята, и те молят:
„Иди и виж как там гори садят!“
Балканът се навежда път да ни отвори
и се провиква с бригадирски глас:
„Иди и виж Урал какво е сторил!“
Иди и виж строежите в Навказ!
И викат подир мен градчета китни:
„Иди и виж как градове строят!“
И викат с тънки гласове реките:
„Иди и виж реките как текат!“
Звучат наречи разни във ушите ми.
Моторът с рев не ще ги заглуши.
Родината ми маха с кърпа житена.
Родината наречева:
„Иди и виж! Иди и виж!“
И после ми кажи!

ПИСМО В РЕДАКЦИЯТА

ПИОНЕРИ И КОМСОМОЛЦИ, ПИШЕТЕ!

Скъпи наши български приятели!
От името на всички учаци се в нашето училище ви пише старши пионерският ръководител Маргарита Левина. Нашите пионери искат да установим дружарска кореспонденция с български пионери. Те искат да научат по-подробно за живота на българските пионери, за техните хубави дела, искат да споделят опит.

Пишете ни, скъпи наши приятели! Ние силно очакваме вашите писма.
Нашият адрес е:

СССР
г. Симферопол
Средняя школа № 2
Совет дружини

Привет от името на всички учаци се в училище № 9. Маргарита ЛЕВИНА

П. П. И Комсомолската организация при същото училище желае да установи писмена връзка с комсомолци от 8 до 10 класове.

Във всяко кътче на територията на гарата ще се намери принак на безкористната и неосенима помощ, която ни оказва съветските хора при неиното строителство.

Основните технически устройства бяха проектирани от проектантската организация „Гипротрансвэзъз“ — Ленинград, съвместно с „Транспроект“ — София

Необходими бяха съоръжения на стойност няколко милиона лева, които трябваше да се довършат от Съветския съюз. Съветското правителство разреши този въпрос в много къс срок, извършването и то като се има предвид, че тези съоръжения са крайно необходими за самите тях, че с това те отложиха за известно време модернизирването на една от техните разпределителни гари.

На помощ на нашите монтажници дойдоха от Съветския съюз проектантът инж. М. Олевков, строителният монтажник — инж. В. Яковлев и специалистът по вагонозащителите И. Радак. В дните на неуморен труд те бяха за пример с любовта си към работата, с желанието си монтажът да се извърши и безпогрешно, и колкото може по-бързо, за да може да се пусне разпределителната гара да работи с пълен капацитет и да облекчи работата на нашия железопътен транспорт.

Съветските другари бяха не само ръководители, те показваха, учеха, с желание обясняваха всичко, което беше необходимо да се знае не само при монтажа, но и при експлоатацията на съоръженията. Незабравими ще останат дните, прекарани с тях, защото те на дело показаха отношение на хора, възпитани в новото социалистическо общество.

Но да влезем с един товарен влак в гарата. Вдлъжната новата техника влиза в действие. Служител, който години наред е записвал данните от пристигнали вагони и се чудел как да скрие написаното от дъжда, снега и как да стопли вкопчаните салите се пръсти, за да може да свърши описаното навреме сега с помощта на двустранна портативна радиостанция „ЖР-4“ предава всичко това направо във вагонно-документното бюро.

Необходимите данни за разкомпозирането на влака се изпращат от вагонно-документното бюро на гаровия диспечер чрез въздушна (пневматична) поща. Изпратените по този начин данни се получават на гърбицата за 3—4 секунди на разстояние 360 м. А в това време към състава се прикачва локомотив, който го набутва за разпускане през гърбицата. Всички необходими сведения за локомотивния машинист се предават чрез монитора на локомотива радиостанция тип „ЖР-4“. Започва разпускането на състава. Със скорост 7 километра в час вагоните преминават върху гърбицата и се спускат към разпределителните коловеци в съответствие с тяхната специализация. Стрелките за тези коловеци са централизирани и се обръщат със завъртането на една ръкохватка. Операторите на гърбицата работещи на две табела за управление на стрелките и спирачките, следят за скоростта на движението на вагоните и в съответствие с техниката им и мястото на което ще трябва

да да се спрат на разпределителните коловеци, намаляват малко или повече тяхната скорост чрез вагоно-защителите тип „М-50“, произведени на Тулския железопътен завод. С този начин на разпускане на вагоните времето за разкомпозирането на влак се съкращава 6—8 пъти в сравнение с обикновения начин за разкомпозиране на състави. Чрез това силно се влияе върху важния показател в транспорта — оборота на вагона.

Дикторът, който командва разпускането на вагоните през гърбицата, има на разположение апарат от системата на комплексните връзки, чрез който може да преговара с всички категории работници, свързани с оперативната работа в гарата. Той може да влиза в разговорна връзка с дежурния помощник началник, в стаята на който има подобен апарат, с дежурните ръководители на движението, с постовите стрелочници, с локомотивните машинисти чрез радиовръзката; да нарежда по високоговорителната уредба, разположена в района на гарата. На гаровата територия са монтирани множество въздушни преговорни пунктове, чрез които може да се включва във високоговорителната мрежа тези комплексни връзки, спомогателно извършено много за добрата вътрешна организация на работата в гарата, са изработени от жп завод „Г. Димитров“ — София по схеми, получени от Съветския съюз. Такъв тип комплексни връзки са монтирани за сега само в една разпределителна съветска гара.

Може още много да се говори за новите съоръжения, получени от Съветския съюз. Но това не е достатъчно. В момента група монтажници, под ръководството на съветския специалист В. Ф. Шалеев, работи върху пълната автоматизация на процеса на разпускането на вагоните през гърбицата, като, например, обръщането на всички стрелки от върха на гърбицата за определен коловоз да става с натискането само на един бутон и др. подобни.

Особено показателен за неопенимата помощ, която ни се оказва от съветските хора, е следният случай:

За пълната автоматизация на работата през гърбицата са необходими така наречените „педали“. Доставени бяха най-новият тип магнитни „педали“. В стремежа да се изпълни поръчката ни колкото може по-бърже, те са били върнати от една събирателна гара, където е бил започнат монтажът им, проверени отново в завода, и изпратени гук.

В желанието си да ни помогнат, съветските хора пренебрегнаха своите собствени интереси. Това могат да направят хора, възпитани с дълбоко чувство на братска дружба и привързаност.

Ние изказваме нашата най-гореща благодарност на съветските хора за оказаната ни неопенимата материална и техническа помощ и от друга страна сме горди, че вървим рамо до рамо с нашия по-голям брат и закрилник — великия Съветски съюз по пътя към светлото комунистическо общество.

инженер СМОЛОВ

технолог — гара Г. Оряховица

— разпределителна

Пионери от колхоз „Жданов“, Оряховица район, Кримска област, приветствуват с цветя пионерски връзки гости от Търновски окръг на 17 септември 1958 г.

Расте купът от писма

Кореспонденцията на пионерите от дружина „Хр. Смирненски“ в с. Вълчевици с пионери от Съветския съюз започна преди две години. На един дружинен сбор някои предложиха да се установи връзка с пионери от братските социалистически страни. Станаха оживени разисквания. Най-голям интерес беше проявен към великата Съветска страна. И напълно оправдан интерес. Та нали руският народ е наш двоен освободител, а днес Съветският съюз уверено чертае пътя на народите към комунистическото общество?

Написани бяха първите писма. Не закъсняха и отговорите. Неопенимата радост за пионери, те носеха писмата, които за прелитаха като лекокрили пудли от Москва, Ленинград, Куйбишев, Елабуга, Рига, Ростов на Дон.

В писмото си Вячеслав Рохлин от гр. Елабуга писа до своя български приятел: „Моят баща е воювал за освобождението на твоята страна. Ти не бива да забравяш това. Ние, пионерите от всички страни, трябва да си подадем ръце и да не допускаме никога вече война.“

За 19 май — рождения ден на Ленинската пионерска организация — пионерите от дружината изпратиха дописка до вестник „Пионерская правда“, с която честитица големи празници на съветските пионери. Дописката беше отпечатана. Тя направи малкото българско село известно по всички краища на необятната съветска страна. Отвсякъде отговориха на сърдечния поздрав. За кратко време до дружината се получиха 24 колективни писма. Пионерите от Магьеското средно училище изпратиха заедно с писмото пионерска връзка и значка. По решение на дружинния съвет връзката беше обявена за преходна. Носи я тоя пионер, който по преценка на своите другари има най-добро поведение и отличен успех.

Чрез делегацията на окръга която посети Крим, в дружината се получи голям пакет с 15 вида семена на цветя. Изпращат ги пионерите от с. Уютное, Кримска област.

Пионерите от кръжока по биологията вече засяха семената в сандъчета. После ще засадят разсада в лехата на дружбата в училищната градина.

За пионерската кореспонденция със СССР в дружината се води специален дневник. Досега в него са записани 171 писма от 26 града на Съветския съюз. Петър ПЕТРОВ, учител

Договор на нашата дружба и процъфтяване

(По случай годишнината от подписването на договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между Съветския съюз и България)

Когато преди няколко дни Н. С. Хрущов посети българския павилон на Лайпцигския панаир, той каза: „Аз мисля, че в България всичко е хубаво“. Тази висока оценка за нашата родина радва всяко българско сърце. Хубави са нашите поля и планини, хубава е нашата славяночка родина. Прекрасен и трудолюбив е българският народ. Хубави се делата, които той твори — исторически дела, ускоряващи нашия ход с решителни и уголемени крачки към комунизма. Хубава е България. Хубава, сърдечна, неутричана дружба я свързва със Съветския съюз. Не можем да говорим за миналото, настоящето и бъдещето на Народна република България без да говорим за дружбата ни със Съветския съюз, за неговата могъща закрила и подкрепа. Сбъдват се думите на Георги Димитров, казани преди 11 години!

Тогава, на 18 март 1948 година, при подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между Съветския съюз и България, безсмъртният Георги Димитров посочи: „Този договор отговаря напълно на жизнените интереси на нашия народ и отразява неговите най-скропени вжеления. Провеждането в живота

постановленията на Договора ще вдъхне още по-голяма увереност у нашия народ в справедливостта на неговото дело и ще удвои неговите творчески усилия в делото на строителството на Народна република България, като здрав елемент на демокрацията и мира на Балканите и на нейното всеобщо развитие по пътя на социализма“.

Жизнените интереси на българския народ, неговите най-скропени вжеления са били, са и ще бъдат неразривно свързани с братята руси, със Съветския съюз. Българо-руската дружба има дълбоки исторически корени. По време на първобитния ни робство тя се превърна в непоколебима явря в освободителната мисия на Русия. Тази надежда се сбъдна: преди 81 години лъчезарните руски богатири разяха знамето на свободата над поробената и обругана българска земя. Няколко десетилетия по-късно внуците — героичните съветски бойци, отново освободиха нашата родина от капитализма и фашизма, откриха пред българския народ пътя към социализма и комунизма.

Десетки години орисията на малка България бе да бъде пълчака на големите хищници, безпомощна пионка в техните експлоататорски и кървави планове. След войната те отново протегнаха лапи, но оста-

наха с незадоволени си апетити. Благодарение на Съветския съюз интересите на българския народ бяха достойно защитени. На Парижката мирна конференция България получи в основни линии справедлив мирен договор и нейната територия остана непоколебима. Провалиха се и опитите на някои заинтересовани страни на запад да отклонят българския народ от пътя на демократичното развитие. Благодарение на Съветския съюз България бе избавена от чужда интервенция, от кръвопролитна гражданска война, от политическа и икономическа изолация. Съществуването на Съветския съюз улесни борбата за укрепване на народнодемократичната власт. Подписването на българо-съветския договор увенча вековните братски връзки между двата народа, дружбата и сътрудничеството между двете страни. Основан върху ленинския принцип на пролетарския интернационализъм, на пълното равнопоставяне, на зачитане териториалната цялост, държавната независимост и взаимната неманеса във вътрешните работи на страните, българо-съветският Договор е договор от нов, социалистически тип. Той коренно се отличава от договорите, които крупните капиталистически държави налагат на своите по-слаби партньори. Речем ли да изберем пло-

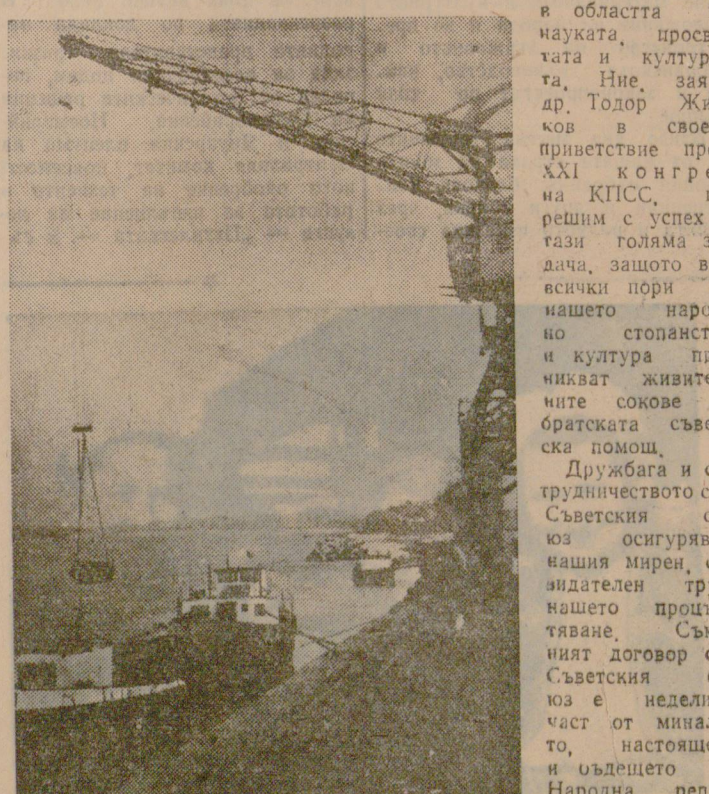
вете на нашата дружба, скрепена с българо-съветския Договор, би се получила безкари на поредица от цифри, факти, успехи и победи на нашия народ. С помощта на Съветския съюз нашата страна можа бързо да заличи раните от войната, последните от противонародната политика на буржоазно-фашистките правителства. Със съветски суровини и материални изобретения фабриките и заводите, съветски трактори зараха земята. В международните отношения Народна република България бързо укрепна своя авторитет. Днес България е член на повече от 20 международни организации, между които и на Организацията на обединените нации. Нашата страна поддържа дипломатически отношения с 37 страни, а търговски — с повече от 60. Както предвиждаше Георги Димитров, България стана здрав елемент на мира и демокрацията на Балканите. Участието ни във Варшавския договор, нашата принадлежност към социалистическия лагер ни кара да гледаме уверено в бъдещето, смело и активно да се борим за мир и международно сътрудничество. Мирнолюбивата политика на Съветския съюз е и наша политика. На искреното приятелство на братските социалистически страни ние отговаряме с бърза вяроност и преданост.

Както е известно, чл. 5 от Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между България и Съветския съюз предвижда широко развитие на икономическите и културните връзки между двете страни. Изминалите 11 години са пълни с богатите плодове на нашето сътрудничество във всички области на живота. Учените се отбояват опит на Съветския съюз и с негова помощ българският народ днес може да се гордее със своите постижения и държавни планове. Новите рудници в Родопския минен басейн, Димитров и на много други места, флотационните фабрики в Рудозем, Мадан, Върли бряг и др., Централната обогатителна фабрика, язовири, като „Сталин“, „Г. Димитров“, „Ал. Стамболийски“, електроцентрали, като „Марича — 3“, „Сталин“, заводи, като металургичния „Ленин“, оловно-цинковия, меднообогатителния „Г. Дамянов“, химкомбината „Сталин“, суперфосфатния, пеницилиновия и т. н., и т. н. са все дело на българо-съветската дружба. Капиталовложението през първата и втората петилетка за развитието на промишлеността възлизат на 16,4 милиарда лева, а дългосрочните кредити от Съветския съюз надхвърлиха крупната сума от 8 милиарда лева.

Огромна роля ще изиграе съветската помощ при изпълняване на задачите — петилетката в съкратени срокове. Предвижда се разширяване и завършване на металургичния завод „Ленин“, разширяване на оловно-цинковия завод, построяване на нов оловно-цинков завод,

на нов азотно-торов завод, разширяване на коксохимическия завод, разширяване на содовия завод „К. Маркс“, построяване на завод за пластмаси, на нефтопереработателен завод и т. н. Огромна е съветската помощ за

селското стопанство, чиято обща продукция през 1953 година трябва да стигне 60 милиарда лева, т. е. четири пъти повече, отколкото през 1957 година. На много широка основа са поставени нашите отношения

Свищов — пристанището на Дунава. Крановикът Никола Ив. Димитров разтоварва с помощта на порталния кран кокс от братската съветска страна, предназначен за Металургичния завод „Ленин“.

Снимка: Н. Евтимов

ПОРАЖЕНИЕ
ЗА РЕАКЦИЯТА

Когато миналата есен станаха известни резултатите от референдум и изборите във Франция, буржоазните вестници забърбиха: „С Френската комунистическа партия е вече свършено. Нейното влияние е унижено. Сега пред де Гол и неговата партия се открива свободен път, за да положат всички усилия за издигане величията на Франция“.

Но пророкуванията не се сбъднаха. За това свидетелствуват неопровержими общински избори, които се състояха във Франция. Успех за компартията и загуба за реакцията — ето два факта, които веднага се хвърлят в очи след извършването на първия тур. Изборните резултати не оставят никакъв съмнение за твърдението на онези, които след миналогодешните парламентарни избори се опитваха да докажат, че уж в общественото мнение във Франция е станал „ризык за вой на дясно“.

В сравнение с последните общински избори от 1956 година Френската компартия не само запази, но и укрепи своите позиции. Сега са избрани повече общински съветници — комунисти. Най-характерен е обаче увеличеният брой гласове, дадени за Компартията. В Париж тя отново възстанови положението си на първа политическа партия. В останалите големи градове Компартията също заема първо място, като процентът на гласовете, дадени за нея, е нараснал значително, в сравнение с миналата есен. Анализирайки резултатите от изборите френският буржоазен печат е принуден да подчертае сериозната победа, одержана от френските комунисти. Вестник „Пари журнал“ констатира, че 5 и половина месеца след референдума и 2 и половина месеца след финансово-икономическите мероприятия на Пине, изборите дадоха неопровержимо доказателство за еволюцията на общественото мнение. Комунистическата партия навсякъде увеличи броя на подадените за нея гласове.

В същото време резултатите от общинските избори свидетелствуват за голямата загуба на гласове от реакционната управляваща партия на де Гол — ЮНР и от предателската социалистическа партия на Ги Молье.

Явно, медените месеци на петата република свършиха. Резултатите от общинските избори отразяват измененията, станали през последно време в разположението на политическите сили във Франция. Те свидетелствуват за настъпващото разочарование в онези слоеве от населението, които, подлгнати от демагогската пропаганда, възлагаха напразни надежди на установяването на петата република. Но деветте месеца, изминали от майските събития, довели де Гол на власт, показваха, че партията, която спекулира с неговото име, не изпълниха обещанията си. „Политиката на величие“ — тези думи, които обикновените французи слушаха в демагогските проповеди на десните политически лидери се оказа политика на увеличаване на цените. Когато настъпи новата 1959 година, французите получиха неочакван подарък: правителството повиши цените на продуктите от първа необходимост, увеличи цените на комуналните услуги и транспорта. Съществено подскочи нагоре и данъците.

Във външната политика „ве-

личията на Франция“, щедро обещаващо по страниците на буржоазния печат, се оказа илюзорно, въпреки 35-те милиарда франка хвърлени за производството на атомната бомба. А опитите да се скалпи „ос Париж-Бон“ даже намаляха престижа на Франция, който и без това продължаващата разорителна война в Алжир е свела до нула. Всички тези факти карат изборителите да се отварят от ЮНР и другите политически групировки, които представляват и защитават интересите на крупната буржоазия и колониаторските кръгове.

Комунистическата партия сега жъне плодовете на упоритата и мъжествена борба, която води от началото на месец май, като единствената партия, която каза твърдо и решително „не“ на гостилската мистификация. „Резултатите от общинските избори ясно показват, че в очите на все по-голям брой французи Комунистическата партия е най-действената сила, способна да прегради пътя на реакцията“ — писа вестник „Юманите“ Затова именно изборителите във Франция дадоха гласовете си за нея.

КРАЙ
НА ОЩЕ ЕДИН ЗАГОВОР

Иракската революция от 14 юли 1958 година, която нанесе тежък удар на Багдадския пакт, предизвика гнева на империалистите. Многократно бяха опитите им да смажат волята на иракския народ, да го поставят на колена. Заредиха се империалистическата агресия в Ливан и Йордания, заговорът на Ареф. Но всичко беше безуспешно. Народът зорко блеше. Заговорите, клеветите и обидните нападки се проваляха. Затова сега последва нов опит да се обузда „непослушният“ Ирак.

Полковник Шауф вдигна бунт в областта Мосул — Северен Ирак. Под предлог, че министър-председателят Касем и неговите привърженици били уж „отстъпили от идеалите на революцията“, той размаха заканително оръжие. В своя манифест, който веднага западните агенции нарекоха „първ“, (а се оказа последен), той прокламира своята програма. По същество тя е насочена против демократичния ред в Ирак, иска промени в досегашната външна политика на правителството, въпреки че именно тази политика на неутралитет се ползува с ши-

роката народна поддръжка. Въ-

станическото радио, което високомерно заявяваше, че говори от Мосул (а всъщност, както съобщиха и радио Багдад, въобще не се е намирало на иракската територия, а някъде извън нея) и чито емисии бяха усърдно преповтаряни и разпространявани от ББС и други радиостанции, побърза да ладе в името на тази програма ултиматум на генерал Касем да подаде оставка и заяви, че Шауф поема управлението в страната. Но ръцете му се оказаха къси. Очевидно Шауф, когото на запад побързаха да нарекат „блестящият офицер“, не беше забравил да си осигури подкрепата на империалистическите държави, но беше забравил да предвиди нещо друго. И то се оказа най-важното, решаващото. Това беше народът. Именно народните маси с помощта на армията осуетиха разширяването на бунта. Самите войници на Шауф го убиха преди да успее да избяга от страната, след като видя как безславно пропадна заговорът му.

Около този бунт привлякъл вниманието няколко факти. Първо, той беше предприет в момент, когато иракска правителствена делегация разговаря по стопански въпроси в Москва и се очаква постигането на споразумение, което ще бъде твърде изгодна за Ирак. Второ, бунтът избухна именно в областта Мосул известна не само с това, че там е съсредоточена огромната част от иракските петролни кладенци, но и с това, че там е седалището на прочутата фирма „Ирак петролеум кърмани“, която от години експлоатира това неопитно природно богатство на иракския народ. Най-сетне бунтът на полковник Шауф стана само няколко дни след подписването на двустранните военни споразумения между САЩ от една страна и Пакистан, Иран и Турция от друга страна. Областта Мосул е съвсем близо до иракската граница.

Всички „косвени улики“ сочат каквато водят нишките на бунта. Империалистите и техните арабски помагачи няма да се откажат да заговорничат и за-напред. Но всякакви подобни заговори са обречени предвременно на провал.

И занаятър иракският народ ще продължи да плаща по същия начин на всички, които бяха се опитали да го отклонят от пътя, който сам е избрал.

П. ЦОЛОВ

ПРЕД НАШИТЕ ОЧИ

МОЖЕ И БЕЗ ТАКИВА УСЛУГИ

Почти на всички по-големи жп гарии у нас за пътниците са създадени добри културни условия, разкрити са добре обзаведени павилиони, подкрепителни пунктове и др.

Такива добри условия има създадени и на гара Горна Оряховица. Почти на всички перони има по един или два павилиона, освен това има централен гаров павилион, добре уреден ресторант и др. Престоите на пътниците влакове е от 40—50 минути. Времето на престоя е предостатъчно всеки пътник, който желае да закуси или да си купи нещо друго, да слезе от влака и да бъде обслужен от най-близкия павилион.

Лошо впечатление обаче прави, когато човек види как почти винаги, преди още пътниците да се настанили в купета-

та и са из коридорите, продавач на закуски с доволно мазна кошница нахално се провира между пътниците и предлага отдавна изстинали закуски. Такова обслужване почти никой от пътуващите не предпоща.

Пак на същата гара често пъти на пътниците под шумна реклама за „новостите по света“ се продават стари вестници. Такъв случай имаше на 2 т. м. Вестникорепродуктор Младен Стефанов Хаджиколов продаваше вестници от 30 януари 1959 г. Никой не му е впиловен, че навреме не е можал да плаши вестниците. Не всеки желае стари вестници.

Смятам, че без такива услуги може да мине на гара Горна Оряховица.

И. Н. ДЕНЕВ

ДВЕ СРЕЩИ
В ТЪРНОВО

В чест на изборите за народни съвети, съдили и съдебни заседатели, физкултурното д-во „Етър“ организира в Търново две приятелски срещи по футбол.

В петък противник на етърци бе отборът на „Добруджа“. Толбухин. Упоритата игра, с която гостите са познати от срещите им за първенство, този път не бе достатъчна, за да им осигури победата.

Представянето на „Етър“ в тази среща бе, може би, първият път на надежда за хилядите привърженици на отбора. Състезателите играха с голямо желание, стремяха се да штурмуват на широк фронт и остро противниковата врата. А. Георгиев, Кръстев и Ботев опитваха удари от всяко положение. И съвсем заслужено във вратата на толбухинци бяха отбелязани четири гола — два от Кръстев и по един от Георгиев и Ботев. Победата с 4:0 вдъхна надежда за добро представяне в първенството.

Но изглежда, че недостатъчно е била оценена играта срещу „Добруджа“. В неделя, срещу „Н. Петров“ от Г. Оряховица, етърци отново повториха своята слабост — сбиване на играта в наказателното поле. Ужудна неумението на състезателите да се съобразяват с мокрия и кален терен. Иначе не могат да се обяснят излизаните и безплодни къси подавания.

Гостите от Г. Оряховица бяха достоен противник със солидна, на моменти твърда отбрана.

Съвсем логично край на неделната среща дойде без да бъде отбелязан гол — 0:0.

Не бива да се отминат някои несприятелски прояви на Д. Долмов и А. Георгиев от „Етър“, които особено в първата среща забравиха, че са на състезание, което се наблюдава от стотици зрители, които рязко порицаха несприятелските постъпки.

Съобщение

Стройрайон по транспорта
гара Горна Оряховица

ТЪРСИ

правоспособни машинисти
на строителни машини.

Интересуващите

да се явят в управлението
на района.

1—1

Обява

Продава се масивна къща
при Ловния дом Търново с
голямо дворно място и опразване.

Справка: Стефан Рачев —
адвокат П. колектив Търново.

УБЕДИТЕЛНА ПОБЕДА НА „ВЕЧВОИ“

В неделя отборът на „Вечвой“, Елена се срещна за „А“ окръжно футболно първенство с отбора на „Левски“. Лясковец. Въпреки честото преваляване, присъстваха над 1,000 любители на футбола, които наблюдаваха една интересна и оспорвана игра. Заснеженият терен не попречи играта да бъде оживена. В десетата минута, при разбъркване пред вратата на

гостите, бе отбелязан автогол. През второто полувреме еленци бяха много по-добри. Играта с добра техника и връзки. В резултат на това чрез Бобадзалиев само за пет минути отбелязаха два гола и постигнаха заслужена победа — 3:0.

Съдията Петров ръководи авторитетно.

К. Василев, дописник

ПЪРВИ ПРОЯВИ НА БАСКЕТБОЛИСТИТЕ

В неделя, въпреки лошото време, юношките и девойките от юношеската спортна школа — Търново организираха две приятелски срещи по баскетбол с колегите си от Полски Тръмбеш.

Първи играха девойките. Резултатът на полувремето 3:4 за П. Тръмбеш ясно говори, че зимният сезон не е бил достатъчно оползотворен за усвояване на елементарната техника на играта. По-добро е положението на девойките от Търново.

които, макар и с малко, но превъзхождаха. Те постигнаха победа при резултат 17:8.

Срещата между юношите премина при пълно надмощие на търновци и завърши при 63:44 (40:37).

Лошо впечатление направи изигването за несприятелите държане по игрището на състезателите Дудев от Търново и Цонев от П. Тръмбеш.

Г. Трифонов

Спортни вест

Първенството по тенис на маса, организирано от физкултурното д-во „Янтра“ в село Драганово, завърши. След оспорвана борба „всеки“ срещу

„всеки“ първото място зае Петко Аврамчев, следван от Йор. Атанасов и други.

Р. Стоянов

РЕЗУЛТАТИ

От срещите за първенство на „А“ окръжна група в двете зони, състояли се на 15 март: „Н. Петров“ В. Г. Оряховица — „Левски“, П. Тръмбеш 5:1; „Янтра“, Драганово — „Владислав“, Джулиница 2:1; „Бачко Киро“, Б. черква — „Цвятко Д. Цветков“, с. Моравица 2:1; „Червено знаме“, П. Павликени — „Н. Петров“ В. Г. Оряховица 3:0 (служебно) и „Лозен“, Сухиндол — „Етър“ П. Търново 1:1.

ТАБЛИЦА

за класиране на отборите в „А“ окръжна група към 15. III. 1959 г.

№	Отбори	мачове	голове	точки
Първа зона				
1.	„Вечвой“, Елена	2	6:1	4
2.	„Н. Петров“, В. Г. О.	2	6:3	2
3.	„Левски“, Лясков.	2	3:4	2
4.	„Янтра“ Драганово	2	2:2	2
5.	„Владислав“, Джул.	2	3:4	1
6.	„Левски“, П. Тръм.	2	3:7	1
Втора зона				
1.	„Б. Киро“, Б. черква	2	3:1	4
2.	„Етър“ П. Търново	2	3:2	3
3.	„Н. Петров“ В. Г. О.	2	2:4	2
4.	„Ч. знаме“, Павли.	2	3:1	2
5.	„Лозен“, Сухинд.	2	2:3	1
6.	„Цв. Д. Цв.“ Моравица	2	2:4	0

ВИСОКОКАЧЕСТВЕНИ ЛОКУМИ
изработват Държавни захарни заводи

Всеки 100 грама локум
съдържа 330 нето калории,
а по калорична стойност
е равнява поотделно на:

600 грама прясно грозде
700 грама пресни ябълки
1,270 грама пресни ягоди
100 грама пчелен мед
1,320 грама портокал

ТРУДЕЩИ СЕ! КУПУВАЙТЕ ЗА ВАС И ВАШИТЕ ДЕЦА

ВИСОКОКАЧЕСТВЕНИ ЛОКУМИ,

КОИТО ВИ НОСЯТ ЗДРАВЕ И ЖИЗНЕРАДОСТ

производство на

Държавни захарни заводи — Г. Оряховица

ще намерите във всички сладкарници, бакалски магазини
потребителни кооперации и други в окръга и страната.

Поглед върху икономиката на запада

Под петата

на американските монополи

В последно време монополите от САЩ са хвърлили око и на английската икономика. Само за времето от 1950 до 1956 година американските капиталовложения в Англия са се увеличили от 874,000 на 1,600,000 долара. Според данни на вестник „Таймс“ сега във Великобритания има около 250 американски компании и техни филиали. В заводите на които работят около 350,000 англичани. Монополите от САЩ вече сложиха ръка на средно-източния петрол, който някога се намиращ изцяло под английски контрол. Те си извоюваха 40 на сто от петролния бизнес на Абадан, продадена им бе петролната компания „Тринидад ойл“. Американският долар здраво се е въплотил и в Бокситна на Ямайка и в медта на Родезия. В САЩ методично се води политика, която се стреми да подчини изцяло английската икономика на долара. Неотдавна „Алуминиум кърмани“ на Америка“ (АЛКОА) обсеби 34 на сто от акциите на мощния английски концерн „Бритиш алуминиум“, монополен производител на алуминий в Англия, който

има големи интереси в Канада и Австралия. Проникване на американски капитал в Англия и в редица други английски концерни от различни отрасли на промишлеността. Дори английският вестник „Таймс експрес“ собственост на известния милионер Гивъртрук признава, че американският капитал вече е изместил значително английския.

Неотдавна британското национално гъство бе сериозно засегнато и от друг един факт. Финансите на страните от Британската общност, както е известно, са изцяло концентрирани в Лондон — в „Банк оф Англия“ за по-ефикасно контролиране „независимостта“ на Австралия, Нова Зеландия и други страни. Но се получи така, че правителството на Нова Зеландия изневери на традиционните си финансови връзки с Англия и залези част от своите златни резерви в Ню Йорк, за да получи заем от американските банки. Финансовите магнати в Англия отчехоха тази постъпка на новозеландското правителство като „тежко престъпление“ и „обидна на лирата-стерлинга“.

В последно време английският печат все по-оживено и често пъти с негодувание коментира икономическата експанзия на САЩ. Но управляващите среди от Лондон каже че ли се примиряват с това положение. Те едва ли не са склонни да жертвуват икономическата незави-

симост на страната, за да спечелят дружбата и благоволение на САЩ. Затова управляващите среди в Лондон дават много и драго за да снабдят английските въоръжени сили с нови количества атомни и водородни бомби, самолети за носене на ядрено оръжие, атомни подводници, кораби за изстрелване на направявани ракети. Това искат американските монополи. Английските милитаристи не се посветиха да оповестят, че се подготвят и за бактериологическа и газова война, че произвеждат чумни, холерни и други бактерии. Военните разходи на Англия за финансовата 1959/1960 година се увеличават главномерно. За това говори и публикуваната в началото на февруари „Външна книга“ на английското правителство. И всичко това се върши, както отбелязва английският журналист Малкълм Мъриндж във вестник „Сънди пикетър“, „само за да запазим маската на велика сила“.

Горният и независим някога Албион попада все повече под влиянието на САЩ и в икономическо, и във военно отношение. Англия е принудена да изпълнява заповедите на „големия съюзник“ и да му благодарят за „благодеянията“, някои от които будят и смех и съжаление. Така преди няколко дни Рокфелеровата фондация благоволит да отпусне финансов помощ на професора от Лондонския университет д-р Бин

Кенг, за да се посветят „по-продължително време“ върху... правните проблеми, свързани с проникването и използването на междупланетното пространство. А фактътът за източни и африкански проучвания при Лондонския университет получи парична сума пак от Рокфелеровата фондация, за да подкрепят всички разполагами във Великобритания сведения за „трите века британско влияние и владичество в разни части на Южна и Югозападна Азия“. Тук коментарите са свършени излизши.

За „Витрината
на свободния свят“

От известно време по страниците на някои западногермански вестници започна да се чувства доста песимистичен тон по отношение „икономическия разцвет“ на Западен Берлин. Това се и очакваше. Не можеше да не бъде, „стопанско чудо“ във Федералната република да не даде отражение и в този град, широко рекламиран досега като „Витрина на свободния свят“. Официалната статистика отчете като твърде неутешителни резултати от стопанската 1958 година. Излизаният в Щутгарт в-к „Лойд“ кайтат унд виртшае пайтунг“ отбелязва, че незначителните успехи в западноберлинската икономика са постигнати само поради „финансови инжекции“ от страна на САЩ. Правят се вече намеци от някои по-трезво мислещи делови кръ-

гове на Западна Германия, че „изкуственото хранене“ на Западен Берлин за времето от 1950 до 1958 година е струвало на федералния бюджет над 11 милиарда марки.

Изкуствено издържан от икономиката на Германската демократична република Западен Берлин започва вече да запада в икономическо отношение. Концентрацията на капиталите в този град разори през последните няколко години „отити дребни и средни промишлени предприятия и над 8,000 занаятчишки предприятия. Престанаха да съществуват и голям брой продоволствени магазини. В редица отрасли на западноберлинската промишленост през 1958 година и особено през първите месеци на 1959 година поръчките значително са намалели. Цените на продоволствените и промишлените стоки за широко потребление са се повишили значително и продължават да се повишават. Потребеленото на месец от западноберлинското население възлиза на около 82 на сто от обема на довоенното потребление. Значително е намалено потреблението и на редица други хранителни продукти и особено на зеленчуците. Частичната и пълната безработица в Западен Берлин се увеличава. В сравнение с 1957 година сега броят на безработните, в които е въведена непълна работна седмица е нараснал около два пъти, а броят на работниците, които работят по съкратен график и фактически са частично безработни, се е увеличил почти 2.5 пъти.

Страховици, сега да признават,

открито истината за икономическото положение на Западен Берлин, западногерманските вестници се мъчат да заблудят широките народни маси, изтъквайки, че поскупването на живота в Западен Берлин нямало да бъде продължително, че малкото „Витрина на свободния свят“ временно се е спуснала „сянка“. А буржоазните икономисти успяват, че в икономиката на Западен Берлин била настъпила „незначителна конюнктурна промяна“, която не вдъхва опасения. Във вестниците, разбира се, не се дават причините за поскупването на живота. Те само спомнават, и то твърде деликатно за временния характер на ситуацията „икономическа разцвет“ на Западен Берлин.

Западногерманските вестници и буржоазните икономисти въпреки старанието си да скрият истинската картина на икономиката на Западен Берлин, са принудени вече да отбеляжат началото на упадък. А това на запад води до лош край. Затова може би се прокарват тук-там някои вестници тревожни нотки за икономическото бъдеще на Западен Берлин, станал соборител на спекуланти, които намират благоприятна почва за нечестни търговски сделки. Под най-различни имена тук се регистрирани над 100 гангстерски фирми, щедро подпомагани от американски капитал и многобройни кантори за обмяна на валута. Основната „търговска“ дейност на тези фирми е да купуват по неакожен начин от демократичния сектор на Берлин и да внасят в Западна Гер-

мания най-различни стоки, предимно текстил, злато, диаманти, оптически апарати и др. и да вършат спекула с валута. Установено е дори, че и някои западногермански сенатори са замесени в спекулативни сделки. Безброй са примерите на обетована земя за американски финансови афери.

Западен Берлин е не само град на нечестни търговски сделки и борсови спекулации, но и обетована земя за американските, английските и френските окупатори. Сенатът на Западен Берлин изразходва огромни суми, за да им създаде най-добри условия на живот. В най-хигиенните квартали на града за тях се строят елегантни жилища, най-комфортно мебелирани. В западноберлинския квартал Шарлотенбург са изградени редици скъпи вили за английските окупационни власти, докато големият част от жителите на този квартал очакват за жилища. Това, разбира се, не смущава управляващите среди на Западен Берлин и на федералната република. През настоящата година се предвижда да бъдат изразходвани 219,4 милиона марки за окупационни нужди — с 1,2 милиона марки повече отколкото през 1958 година.

Такова е днес положението на Западен Берлин. „Витрината на свободния свят“ няма вече какво да покаже. Тя се превръща във витрина на икономически упадък.

Светослав ДОНЧЕВ

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов